

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS**NUTARTIS**

2021 m. vasario 12 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Andžej Maciejewski, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2021 m. vasario 8 d. gautu **suinteresuoto asmens G. Č. kasaciniu skundu** dėl Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. gruodžio 1 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Kasacinis skundas paduodamas dėl apeliacinės instancijos teismo nutarties, kuria, palikus nepakeistą Vilniaus apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 15 d. sprendimą, BUAB „JDS Line“ bankrotas pripažintas tyčiniu. Kasacija grindžiama [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1, 2 punktuose nustatytais pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi tai, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK 346 straipsnio](#) 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas [CPK 346](#) straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas).

Kasaciją grindžiant [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas toks svarbus, jog turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kasaciją grindžiant [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės taikymo ir aiškinimo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant skundžiamame teismo procesiniame sprendime išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasacinis skundas laikomas netinkamai motyvuotu ir neatitinkančiu [CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punkto reikalavimų, kai jame nurodomas kasacijos pagrindas, tačiau nepateikiama jį patvirtinančių teisiųjų argumentų arba pateikiami atitinkami argumentai, tačiau jų nesiejama su konkrečiu kasacijos pagrindu.

Kasaciniame skunde nurodoma, kad teismas netinkamai taikė ir aiškino ĮBĮ 20 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtintą tyčinio bankroto požymį, pripažinęs, jog įmonės vadovu buvęs G. Č. nevykdė ĮBĮ 8 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos kreiptis dėl bankroto bylos įmonei iškėlimo. Laikoma, kad išvada padaryta formaliais pagrindais, nenagrinėjant ir nenustačius ĮBĮ 2 straipsnio 12 dalyje įtvirtintų esminių tyčinio bankroto požymių, nukrypęs nuo kasacinio teismo praktikoje suformuotų teisės taikymo ir aiškinimo taisyklių tyčinio bankroto bylose, t. y. kad visi ĮBĮ 20 straipsnio 2, 3 dalyse įtvirtinti tyčinio bankroto nustatymo kriterijai yra ne savarankiški, bet taikomi kartu su ĮBĮ 2 straipsnio 12 dalyje pateikiamu tyčinio bankroto apibrėžimu. Dėl to, nenustačius esminių tyčinio bankroto elementų ir priežastinio ryšio, bet konstatavus tik vieną atskirą tyčinio bankroto požymį (ĮBĮ 20 straipsnio 2 dalis 1 punktas), jį taikant atskirai nuo ĮBĮ 2 straipsnio 12 dalyje įtvirtinto tyčinio bankroto apibrėžimo, negalėjo būti konstatuotas tyčinis įmonės bankrotas.

Kasacija byloje taip pat grindžiama proceso teisės normų, reglamentuojančių įrodymų tyrimą ir vertinimą, pažeidimu ([CPK 183](#) straipsnio 1 dalis, [CPK 185](#) straipsnio 1 dalis), nes teismai nevertino kai kurių byloje esančių įrodymų ir šalių paaiškinimų, nepateikė tokio nevertinimo argumentų; pirmosios instancijos teismas pažeidė [CPK 270](#) straipsnio 4 dalies, apeliacinės – [CPK 331](#) straipsnio 4 dalies nuostatas.

Atrankos kolegija, susipažinusi su šiais ir kitais kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentais nepatvirtinama [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų, t. y. nepagrindžiama, jog teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos ir kad dėl to galėjo būti neteisingai išspręsta byla. Kasaciniame skunde nenurodyta teisės

problema, kuri turėtų esminę reikšmę teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Paduotą kasacinį skundą atsisakytina priimti kaip neatitinkantį [CPK 346 straipsnio](#), [CPK 347](#) straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi, atrankos kolegija

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Andžej Maciejewski

Gediminas Sagatys

Algirdas Taminskas